

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

1. โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กว่า 3 ใน 4 ของทั้งจังหวัด ตั้งอยู่ทางตอนล่างของจังหวัด ได้แก่ อ.บางปะอิน อ.วังน้อย อ.บางไทร อ.อุทัย และอ.เสนา ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นที่ลุ่ม มีการทำการเกษตรเป็นพื้นฐาน หรือมีนโยบายเป็นพื้นที่ปลอดโรงงานอุตสาหกรรม เช่น อ.บางปะอิน และ อ.บางไทร ซึ่งพื้นที่เหล่านี้ไม่ได้มีการวางแผนเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมมาก่อน ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรมปรากฏเป็นย่านอุตสาหกรรม 4 ลักษณะคือ ย่านอุตสาหกรรมริมแม่น้ำ ใน อ.ท่าเรือ อ.บางปะอิน ย่านอุตสาหกรรมริมทางรถไฟ ใน อ.บางปะอิน อ.ท่าเรือ ย่านอุตสาหกรรมริมถนน ใน อ.บางปะอิน อ.วังน้อย อ.เสนา อ.พระนครศรีอยุธยา และย่านอุตสาหกรรมที่มีการวางแผน ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร และสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานและเงินลงทุนมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมบริการ ส่วนใหญ่อยู่ในอ.พระนครศรีอยุธยา ส่วนอุตสาหกรรมประเภทอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์รถยนต์ จะมีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

2. การพัฒนาอุตสาหกรรมก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลดีคือ ทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดและรายได้ต่อหัวประชากรเพิ่มสูงขึ้น นำพื้นที่ที่ไม่สามารถทำการเกษตรมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ ก่อให้เกิดแหล่งงานและแหล่งความรู้ใหม่ๆ ตลอดจนการขยายโครงข่ายการคมนาคม ส่วนผลเสียของการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้นส่วนใหญ่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมหรือสวนอุตสาหกรรม ซึ่งผลเสียมีด้วยกันหลายประการคือ โรงงานอุตสาหกรรมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องขยายเข้าไปบุกรุกพื้นที่เกษตรกรรม ชลประทาน ทำให้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมเสื่อมโทรม เกิดชุมชนแออัด ขาดแคลนระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เกิดความเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างประชากรในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม และก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาอีกหลายประการ

6.2 สรุปภาพรวมของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากผลการศึกษาสภาพกายภาพ โครงสร้างพื้นฐาน ประชากรและชุมชน สภาพเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งนโยบายและโครงการพัฒนาต่างๆ ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วทำการวิเคราะห์สภาพปัญหา หาข้อจำกัดและศักยภาพของพื้นที่ เพื่อที่จะเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพื้นที่ เพื่อรองรับการพัฒนาที่จะเกิดขึ้น ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้มีความสอดคล้องระหว่างการพัฒนาเมือง และการพัฒนาชนบท การพัฒนาภาคและประเทศ โดยจะเสนอแนะแนวทางการพัฒนาในด้านกายภาพ คือแผนการใช้ที่ดิน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านอื่นๆ ที่จะเกิดตามมา

6.2.1 บทบาทของจังหวัด

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตั้งอยู่ในภาคกลางตอนบน ซึ่งสามารถติดต่อผ่านไปยังภาคต่างๆ ได้สะดวก และรวดเร็ว การได้เปรียบในด้านที่ตั้ง ทำให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาถูกกำหนดให้เป็นเมืองบริวารของกรุงเทพมหานคร โดยมีการกระจายการผลิตและการพัฒนาอุตสาหกรรม โครงข่ายการคมนาคม รวมทั้งการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการจัดจำหน่ายระดับภาค และการพัฒนาให้เป็นเมืองระดับรอง ตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงมีผลให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้รับอิทธิพลการขยายตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในเรื่องทรัพยากรที่ดิน ทรัพยากรน้ำ โครงสร้างพื้นฐาน ตลาด แหล่งแรงงานและแหล่งเงินทุน ที่จะรองรับการพัฒนาเป็นชุมชนเมืองและอุตสาหกรรม

6.2.2 สภาพปัญหา

1) ปัญหาทางกายภาพ

- การสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรมชลประทาน
- ความขัดแย้งในการใช้ที่ดิน
- ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม
- น้ำท่วม
- ขาดแคลนน้ำ

2) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ความเหลื่อมล้ำของรายได้
- กรรมสิทธิ์ที่ดิน

3) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- การคมนาคม
- ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- บริการทางสังคม

4) ปัญหาด้านประชากร ชุมชน และวิถีชีวิต

- การตั้งถิ่นฐาน
- จำนวนประชากร
- จำนวนแรงงาน
- คุณภาพประชากร
- ระบบชุมชน
- วิถีชีวิต

6.2.3 ศักยภาพของพื้นที่

กลุ่มที่ 1 พื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเป็นเมือง หมายถึงพื้นที่ที่ประกาศเป็นเขตเทศบาลและสุขาภิบาลทั้งสิ้น 27 ชุมชน และพื้นที่ตามถนนสายหลักหมายเลข 32,347,3263 ใน อ.บางปะอิน อ.บางไทร อ.เสนา และ อ.บางปะหัน รวมพื้นที่ประมาณ 206 ตารางกิโลเมตร

กลุ่มที่ 2 พื้นที่ที่เหมาะสมในการพัฒนาเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมทางกายภาพหลายประการ เช่น มีความสะดวกในการคมนาคม ทั้งทางบก และทางน้ำ มีความพร้อมในด้านแหล่งน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน คุณภาพดินไม่มีความเหมาะสมกับการทำการเกษตรคือเป็นดินเปรี้ยว(ดินมีสภาพเป็นกรด)รวมพื้นที่ 270 ตารางกิโลเมตร ได้แก่พื้นที่ในอำเภอ อุทัย นครหลวง ภาชี ท่าเรือ และ วังน้อย

กลุ่มที่ 3 พื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลเส้นทางคมนาคม การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับพื้นที่เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมาก แต่มีความเหมาะสมกับการทำการเกษตร โดยเฉพาะการปลูกข้าว เพราะอยู่ในพื้นที่ชลประทาน รวมเนื้อที่ 2,080 ตารางกิโลเมตร กระจายอยู่ทุกอำเภอแต่ที่สำคัญคืออำเภอ นครหลวงเสนา บางไทร บางซ้าย ลาดบัวหลวง บางบาล ผักไห้ บางปะหัน บ้านแพรก และมหาราช และบางส่วนของ อ.วังน้อย และอ.อุทัย

6.2.4 นโยบายและแผนพัฒนาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นโยบายการพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นโยบายและแผนการลงทุนภายในจังหวัด

1) การเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรสมัยใหม่

จังหวัดพระนครศรีอยุธยายังคงเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญในการผลิตสินค้าเกษตรต่อไป จากความได้เปรียบทางด้านสภาพความอุดมสมบูรณ์ของดิน การมีแหล่งน้ำและระบบชลประทานที่ดี มีภูมิอากาศเหมาะแก่การทำเกษตร แต่การเกษตรในอนาคต ควรเป็นการผลิตโดยอาศัยเทคนิคการผลิตใหม่ๆ เนื่องจากราคาที่ดินและค่าแรงงานมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก การพัฒนาเรื่องไร่นาสวนผสม การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ตามความต้องการของตลาด

2) การเป็นอุตสาหกรรมแห่งใหม่

โดยที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรน้ำ พลังงานไฟฟ้า ผลผลิตทางการเกษตร ศูนย์ขนถ่ายแก๊สและน้ำมันทางท่อ ศูนย์การนำเข้าและส่งออกสินค้าและวัตถุดิบระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางการคมนาคมระหว่างภาคต่างๆ และยังมีเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงเป็นแหล่งระบายนางงาน อุตสาหกรรมจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยถูกจัดอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและธุรกิจต่างๆ จะได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่าเขต 1

3) การเป็นแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตร

การเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอยู่ใกล้กับแหล่งผลิตสินค้าเกษตรในภาคกลางตอนบนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกทั้งทางบกและทางน้ำ ทำให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีศักยภาพเป็นแหล่งรวบรวมและแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคกลางตอนบน

4) การเป็นศูนย์กลางด้านพาณิชยกรรม

ที่ตั้งของจังหวัดมีความได้เปรียบในการรวบรวม และจำหน่ายสินค้า เพราะติดต่อกับทุกภูมิภาค ทำให้ผลผลิตทางการเกษตร อาหารและอุตสาหกรรม สามารถที่จะจำหน่ายออกไปได้อย่างสะดวก โดยไม่จำเป็นต้องผ่านบริเวณที่มีการจราจรติดขัดอย่างมากในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทำให้มีโอกาสและรู้ทางการลงทุนด้านพาณิชยกรรม การสร้างตลาดกลางสินค้าเกษตร และตลาดกลางสินค้าหัตถกรรม ตลอดจนศูนย์พาณิชยกรรมอื่นๆ

5) การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภาคกลางตอนบน

การที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีเก่า จึงมีโบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และทัศนียภาพของสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม จึงสามารถดึงดูด

นักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดได้มาก ธุรกิจการท่องเที่ยว โรงแรม ภัตตาคาร และสถาน
 เจริญรมณ์ต่างๆ ก็มีโอกาและสู่ทางการลงทุนได้มากในอนาคต

6) การเป็นเมืองศูนย์กลางด้านบริการ

การขยายตัวของชุมชนและจำนวนประชากร ตลอดจนการขยายตัวทาง
 ด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีการขยายตัวของเมือง และอุตสาหกรรม มีความต้องการสถานบริการด้าน
 สุขภาพและการศึกษาเพิ่มขึ้น ทำให้มีโอกาส สู่ทางการจัดตั้งโรงพยาบาล สถานศึกษา ศูนย์สุข
 ภาพเพื่อบริการประชาชนในจังหวัดมีมาก

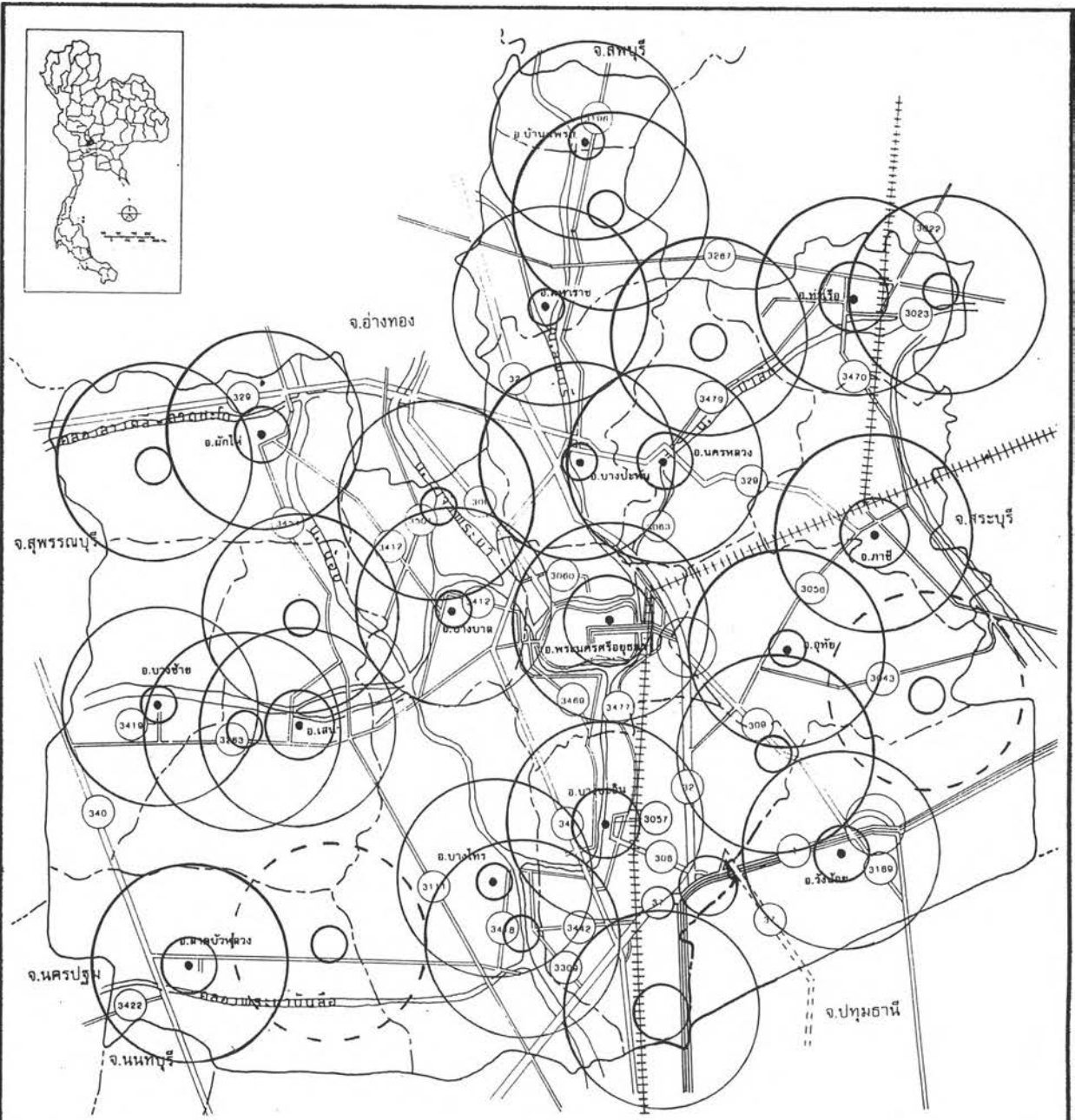
แผน และโครงการพัฒนาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- 1) โครงการพัฒนาศูนย์กลางการคมนาคมของภาคกลางตอนบน
- 2) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ
- 3) โครงการพัฒนาระบบบริการพื้นฐาน
- 4) โครงการพัฒนาระบบบริการทางสังคม
- 5) โครงการพัฒนารายสาขา
 - 5.1) การพัฒนาภาคเกษตรกรรม
 - 5.2) การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม
 - 5.3) การพัฒนาการท่องเที่ยว
- 6) โครงการพระราชดำริเกี่ยวกับการอนุรักษ์พื้นที่ในเขต อ.บาง
 ปะอินและ อ.บางไทร ให้เป็นพื้นที่สีเขียว ปรากฏจากโรงงานอุตสาหกรรม

6.3 แนวคิดและรูปแบบการพัฒนา

เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการพัฒนาพื้นที่ จึงต้องคำนึง
 ถึงความสมดุลย์ของการพัฒนา และการอนุรักษ์พื้นที่เกษตรและสภาพแวดล้อม ดังนั้นเพื่อให้เกิด
 การพัฒนาในอนาคตที่มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ต้องมีการประสานการพัฒนาระหว่าง
 สภาพทางกายภาพ เศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน และสภาพแวดล้อม เพื่อลดปัญหาความขัดแย้ง
 และทำให้ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีศักยภาพที่สำคัญคือ เป็นเมืองเกษตรกรรมที่มีโครงการ
 ชลประทานที่ดี ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ 70 ของพื้นที่เกษตรกรรม แต่เนื่องจากจังหวัดตั้งอยู่ใกล้กับ
 กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จึงได้รับอิทธิพลการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ดังนั้นจังหวัด

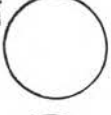
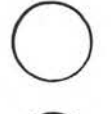
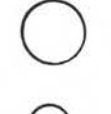
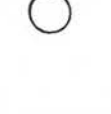

ที่มา : การวิเคราะห์

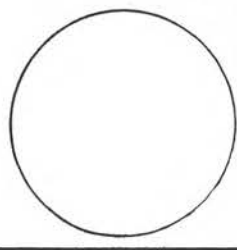
การวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แผนที่ 6.1 ผังแนวคิดและรูปแบบการพัฒนา

สัญลักษณ์

- ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 1
- ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 2
- ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 3
- ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 4

รัศมีการให้บริการ

น

มาตราส่วน

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระนครหรืออยุธยาจึงเป็นด่านแรกที่จะต้องรองรับการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในการใช้ที่ดินในระดับจังหวัด จึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการกำหนดการใช้ที่ดินให้ชัดเจนในการนำมาพัฒนาเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม และพื้นที่ซึ่งจำเป็นต้องอนุรักษ์ไว้สำหรับพื้นที่เกษตรกรรม

แนวคิดของการพัฒนาจังหวัดโดยส่วนรวมจำเป็นจะต้องพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนกำหนดแนวทางการใช้ที่ดินให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมของจังหวัด ให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศ และการอนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรมไว้ให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมขั้นดีของประเทศต่อไป รวมทั้งการจัดรูปแบบโครงข่ายคมนาคม เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรได้โดยไม่มีปัญหา เพื่อให้มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจคือ

1) กำหนดการใช้ที่ดินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยการหาพื้นที่ที่ให้ผลตอบแทนทางด้านเกษตรกรรมต่ำ มาพัฒนา โดยมีนโยบายในการกำหนดพื้นที่ให้แน่นอน และชัดเจน เพื่อประกาศเป็นนโยบายให้ประชาชนทราบว่า พื้นที่ส่วนไหนบ้างที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นย่านอุตสาหกรรม

2) ถนนของจังหวัดต้องรองรับปริมาณการจราจร ซึ่งมาจากภาคเหนือ ภาคตะวันออก เชียงเหนือและภาคกลาง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงและขยายผิวการจราจร เพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณจราจร และจะต้องพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทางด้านตะวันออกและตะวันตกของจังหวัด ในแนวเหนือ-ใต้ เพื่อแบ่งเบาปริมาณการจราจรในถนนสายหลัก

6.4 จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้เหมาะสมกับสมรรถนะที่ดิน และเกิดประโยชน์สูงสุด
2. เพื่อวางแผนการใช้ที่ดิน ให้สามารถรองรับการพัฒนาเมืองและอุตสาหกรรม
3. เพื่อรักษาพื้นที่เกษตรชลประทาน ให้คงอยู่ และสามารถพัฒนาให้เป็นภาคการผลิตที่สำคัญของจังหวัด
- 4) จัดเตรียมพื้นที่สำหรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม โดยสนับสนุนให้รวมกลุ่มโรงงานที่จะก่อสร้างใหม่ให้เข้าไปอยู่ในสวนอุตสาหกรรม หรือนิคมอุตสาหกรรมเพื่อมิให้โรงงานตั้งกระจัดกระจาย และสะดวกต่อการควบคุมสภาพแวดล้อม

6.5 เป้าหมาย

6.5.1 เป้าหมายด้านเวลา

ระยะเวลาของแผนกำหนด 10 ปี (พ.ศ.2539-2548) แบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ระยะเวลาแรก พ.ศ.2539-2543 และระยะหลัง พ.ศ.2544-2548

6.5.2 เป้าหมายด้านประชากร

ในปี พ.ศ.2543 จะมีประชากร 743,689 คน อัตราการเพิ่มร้อยละ 1.05 และ ในปี 2548 จะมีประชากร 774,973 คน โดยมีอัตราการเพิ่มร้อยละ 0.84

6.5.3 เป้าหมายด้านแรงงาน

ในปี พ.ศ.2543 จะมีประชากรในภาคเกษตรกรรม 335,529 คน นอกภาคเกษตรกรรม 408,160 คน ในปี 2548 จะมีประชากรในภาคเกษตร 314,966 คน นอกภาคเกษตร 460,006 คนในจำนวนนี้จะมีประชากรที่จะเข้ามาทำงานในภาคอุตสาหกรรม 150,000 คน

6.5.4 เป้าหมายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม

จะต้องขยายพื้นที่อุตสาหกรรมอีก 2,700 ไร่ เพื่อรองรับคนงานที่จะเข้ามาใหม่ 150,000 คน (โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกระยะที่ 2,พ.ศ.2540)

เงื่อนไขการพัฒนาอุตสาหกรรม

พื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมและสวนอุตสาหกรรม ในปัจจุบันมี 9,375 ไร่ เป็นพื้นที่ที่มีการพัฒนาแล้ว 6,648 ไร่ จะเหลือพื้นที่สำหรับการพัฒนาในอนาคต 2,627 ไร่ แต่ในจำนวนนี้ไม่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด เพราะในพื้นที่ อ.บางปะอิน จะไม่ให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมเกิดขึ้นอีก ดังนั้นจะเหลือพื้นที่สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม สหรัตนนคร และสวนอุตสาหกรรมโรจนะ ประมาณ 1,697 ไร่ แต่ความต้องการพื้นที่อุตสาหกรรมในอนาคต(พ.ศ.2548) นั้นมีถึง 2,700 ไร่ จึงต้องหาพื้นที่เพิ่มอีก 1,003 ไร่

6.5.5 เป้าหมายด้านระบบชุมชน

ระบบชุมชนของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระบบและวิวัฒนาการของเมืองเป็นลำดับขั้น มีศูนย์กลางการให้บริการแก่ประชาชนโดยรอบ ตามทฤษฎี Central Place โดยจะมีชุมชนศูนย์กลางทำหน้าที่การให้บริการที่แตกต่างกัน

กำหนดหน้าที่การทำงานของชุมชนดังนี้คือ

- ชุมชนศูนย์กลางการบริหารและการบริการและการท่องเที่ยว
- ชุมชนศูนย์กลางการเกษตร
- ชุมชนศูนย์กลางอุตสาหกรรม

ตารางที่ 6.1 จำนวนประชากรในอนาคต (พ.ศ.2539-2548)

พ.ศ.	จำนวนประชากรทั้งหมด	ประชากรนอกภาคเกษตรกรรม	ประชากรในภาคเกษตรกรรม
2539	718,661	366,682	351,979
2540	724,918	377,052	347,867
2541	731,175	387,421	343,754
2542	737,432	397,790	339,642
2543	743,689	408,160	335,529
2544	749,945	418,529	331,416
2545	756,202	428,898	327,304
2546	762,459	439,268	323,191
2547	768,716	449,637	319,079
2548	774,973	460,008	314,966

ที่มา : จากการคำนวณ

โดยกำหนดให้มีชุมชนศูนย์กลาง 4 ลำดับ คือ

- ศูนย์กลางลำดับที่ 1 เป็นชุมชนศูนย์กลางในระดับจังหวัด
- ศูนย์กลางลำดับที่ 2 เป็นชุมชนศูนย์กลางในระดับอำเภอ
- ศูนย์กลางลำดับที่ 3 เป็นชุมชนศูนย์กลางในระดับท้องถิ่น
- ศูนย์กลางลำดับที่ 4 เป็นชุมชนศูนย์กลางในพื้นที่ชนบท

โดยทุกชุมชนมีโครงข่ายการคมนาคมติดต่อกันได้ ซึ่งมีระบบการคมนาคมทางบกเป็นหลัก

6.6 ผังการใช้ที่ดิน

นโยบายของการวางผังการใช้ที่ดินเป็นดังนี้

1) สงวนที่ดินที่เหมาะสมมากที่สุดสำหรับการเกษตรกรรมไว้ สำหรับภาคการเกษตรกรรมเท่านั้น

2) จัดสรรการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพที่ดิน

3) อนุรักษ์พื้นที่และโบราณสถานในเกาะเมือง และโบราณสถานโดยรอบให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาค

4) จัดเตรียมพื้นที่สำหรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม โดยสนับสนุนให้รวมกลุ่มโรงงานที่จะก่อสร้างใหม่ให้เข้าไปอยู่ในสวนอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรม เพื่อมิให้โรงงานตั้งกระจัดกระจาย และสะดวกต่อการควบคุมสภาพแวดล้อม

จากผลการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาพื้นที่ในจังหวัด จำนวนประชากรในอนาคต นโยบายการพัฒนาต่างๆในพื้นที่ ประกอบกับทฤษฎี Central Place ทฤษฎีวิวัฒนาการทำเลที่ตั้งอุตสาหกรรม ได้กำหนดรูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคตดัง ตารางที่ 6.2 และแผนที่ 6.2

1. ชุมชนเมือง เป็นที่รองรับการเติบโตของชุมชนเมือง ซึ่งปัจจุบันคือ พื้นที่เทศบาลเมืองและสุขาภิบาล มีพื้นที่ประมาณ 465 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นที่ ร้อยละ 18.19

- พื้นที่ชุมชนเมือง ประมาณ 450 ตารางกิโลเมตร ร้อยละ 17.61

- พื้นที่อุตสาหกรรม ประมาณ 15 ตารางกิโลเมตร ร้อยละ 0.58

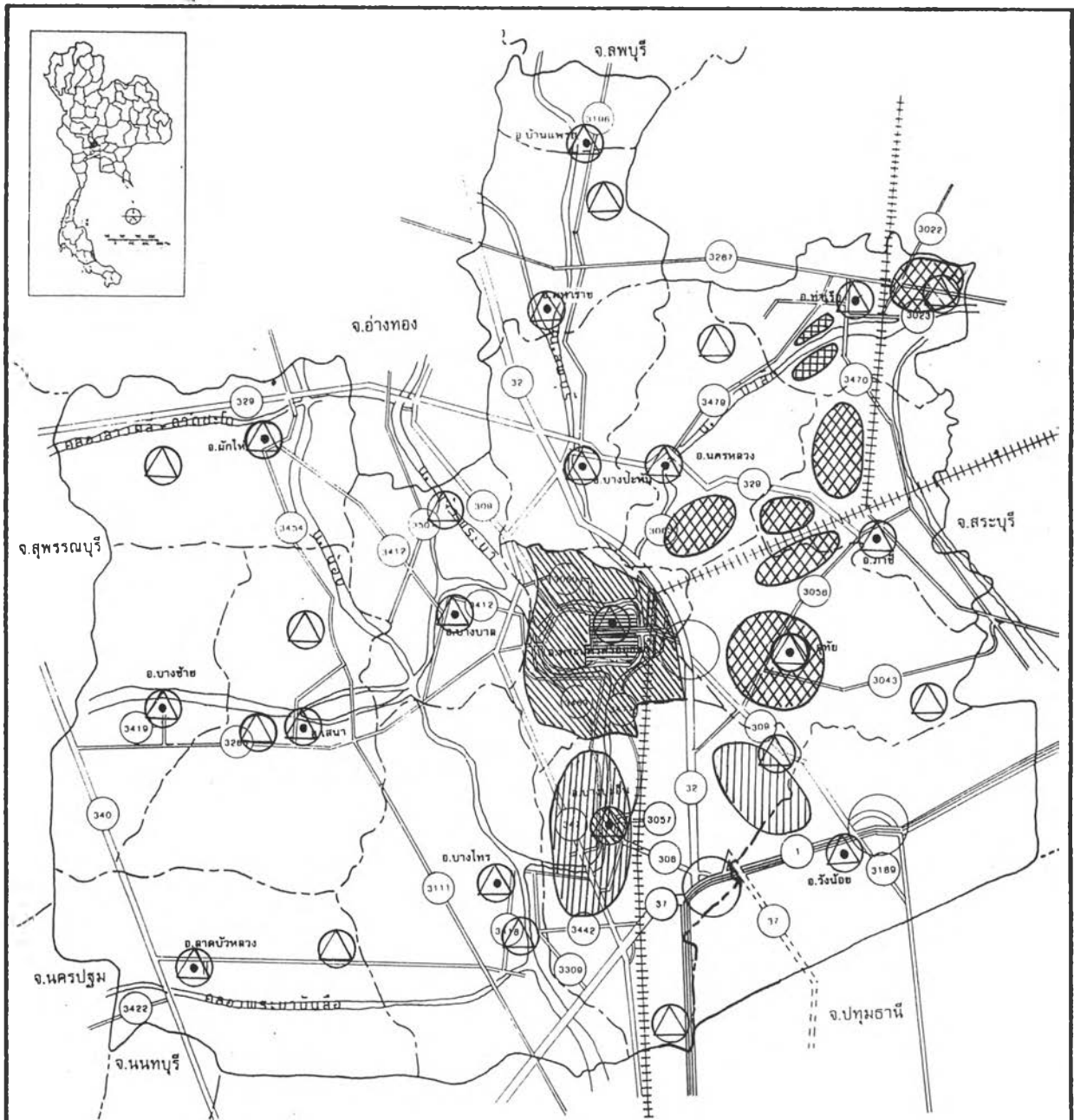
2. พื้นที่เกษตรกรรม และแหล่งน้ำ ประมาณ 2,056 ตารางกิโลเมตร ร้อยละ 80.44

3. พื้นที่นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ประมาณ 35 ตารางกิโลเมตร ร้อยละ

ตารางที่ 6.2 การใช้ที่ดินในอนาคต

ประเภทการใช้ที่ดิน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
1.พื้นที่พัฒนา	327.59	12.81
1.1 พื้นที่ชุมชนเมือง	312.19	12.21
1.2 พื้นที่อุตสาหกรรม	15.04	0.58
2.พื้นที่เกษตรกรรมและแหล่งน้ำ	2,193.41	85.81
3.พื้นที่อนุรักษ์	35.01	1.36
รวม	2,556	100

ที่มา:การวิเคราะห์

ที่มา : การวิเคราะห์

การวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แผนที่ 6.2 แผนผังใช้ที่ดินในอนาคต(พ.ศ.2548)

สัญลักษณ์

- ที่ตั้งชุมชน
- พื้นที่อนุรักษ์แหล่งโบราณสถาน
- พื้นที่อุตสาหกรรม
- พื้นที่คลังสินค้า
- ย่านพาณิชยกรรมหลัก
- ย่านที่พักอาศัย
- พื้นที่เกษตรกรรม

น

มาตราส่วน

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ข้อเสนอแนะรูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคต เป็นข้อเสนอแนะการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ตามศักยภาพของพื้นที่ ซึ่งควรมีมาตรการอื่นๆ ประกอบเพื่อประสานการพัฒนาตามประเภทการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนี้

1) ชุมชนเมือง

- พื้นที่ชุมชนเมือง (ดูรายละเอียดจากผังชุมชน)

- พื้นที่อุตสาหกรรม

- (1) ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมที่จะตั้งใหม่ เข้าไปตั้งในพื้นที่นิคม หรือ สวนอุตสาหกรรม โดยใช้มาตรการทางภาษี และการส่งเสริมการลงทุน
- (2) พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม ให้สามารถเชื่อมโยงพื้นที่อุตสาหกรรมของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับพื้นที่อุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน แรงงาน ความรู้ และวัตถุดิบ
- (3) ควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่นอกพื้นที่นิคม หรือ สวนอุตสาหกรรมให้มีการใช้พื้นที่อย่างเหมาะสม ไม่บุกรุกพื้นที่เกษตรกรรม โดยการลงทุนด้านไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะ เพื่อดึงดูดโรงงานอุตสาหกรรมรวมกลุ่มกันแน่นไม่กระจัดกระจาย
- (4) กำหนดมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อม การกำหนดพื้นที่สีเขียว เพื่อเป็นเขตกันชน ไม่ให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปบุกรุกพื้นที่เกษตรกรรม

2) พื้นที่เกษตรกรรมและแหล่งน้ำ

- (1) ส่งเสริมการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่
- (2) ดำเนินการปฏิรูปที่ดิน เพื่อกระจายกรรมสิทธิ์ในการถือครองให้ทั่วถึงเกษตรกรตัวจริง
- (3) ดำเนินการจัดรูปที่ดิน ในพื้นที่ชลประทาน เพื่อให้ได้ประโยชน์จากพื้นที่อย่างสูงสุด
- (4) ปรับปรุงสถาบันการเกษตร เช่น สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร

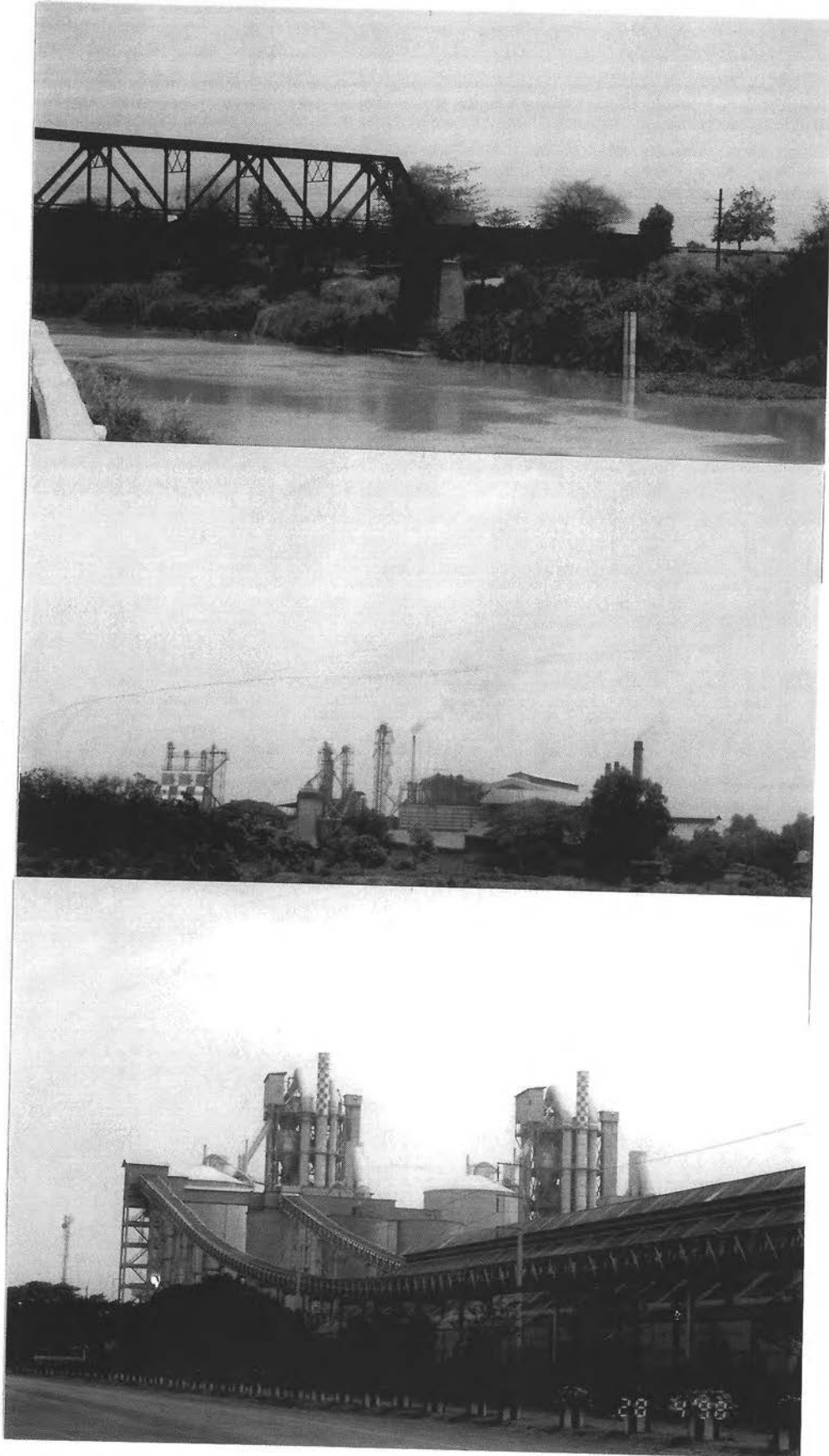
ภาพที่ 6.1 พื้นที่สวนอุตสาหกรรมโรจนะ อ.อุทัย

ภาพที่ 6.2 พื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใน อ.พระนครศรีอยุธยา - นครหลวง

ภาพที่ 6.3 พื้นที่รองรับอุตสาหกรรมท่าเรือ อ.ท่าเรือ

ภาพที่ 6.4 พื้นที่อุตสาหกรรมท่าหลวง อ.ท่าเรือ

(5) ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตร ให้มีระบบ

6.7 ผังชุมชน

เมื่อจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้พัฒนาเป็นพื้นที่สำหรับรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นในอนาคตลักษณะของชุมชนจะเปลี่ยนแปลงเป็นชุมชนอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งคาดว่าจะมีชุมชนทั้งสิ้น 28 ชุมชน ประกอบด้วยเทศบาล 3 แห่ง และ สุขาภิบาลอีก 24 แห่ง มีลำดับความสำคัญดังนี้

ชุมชนลำดับที่ 1 มี ชุมชน 1 คือ เทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา โดยรวมพื้นที่สุขาภิบาล อโยธยา เข้าด้วยกันกับเทศบาลเมืองเดิม เป็นชุมชนที่สำคัญที่สุด ของจังหวัดเป็นศูนย์กลางการบริหาร บริการ การค้า การท่องเที่ยว และสถาบันทางการเงินที่สำคัญให้กับนักลงทุนของจังหวัด และเนื่องจาก เทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาตั้งอยู่เกือบกึ่งกลางของจังหวัด จึงทำให้ชุมชนนี้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง และมีเขตอิทธิพลในการให้บริการให้กับประชาชนของจังหวัดได้เกือบทั่วถึง นอกจากนี้ยังมีชุมชนขนาดเล็กทางด้านเหนือของจังหวัดที่ตั้งอยู่ใกล้กับจ.อ่างทอง และชุมชนทางด้านใต้ของจังหวัด ซึ่งอยู่ภายใต้เขตอิทธิพลของกรุงเทพมหานคร

ชุมชนลำดับที่ 2 มี 4 ชุมชนคือ เทศบาลเมืองเสนา เทศบาลตำบลท่าเรือ และสุขาภิบาล พระอินทราชา เทศบาลทั้ง 2 แห่ง เป็นชุมชนทางน้ำที่สำคัญมาตั้งแต่อดีต เทศบาลตำบลท่าเรือตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำป่าสัก เทศบาลเมืองเสนาตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำน้อย แม่น้ำทั้งสองเป็นแม่น้ำสายสำคัญ ทั้ง 2 ชุมชนจึงเป็นศูนย์กลางการค้าที่สำคัญ

เทศบาลเมืองเสนา เป็นชุมชนสำคัญมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เนื่องจากชุมชนเสนาเป็นจุดตัดของแม่น้ำน้อย และคลองสำคัญต่างๆ เช่นคลองเจ้าเจ็ด ซึ่งสามารถติดต่อได้ถึงอ.บางปลาหมอ จ.สุพรรณบุรี คลองบางบาล คลองบางหลวง คลองรางจรเข้ คลองชายน ในสมัยกรุงศรีอยุธยา และกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น การคมนาคมทางน้ำมีความสำคัญมาก ที่ทำให้การติดต่อกับกรุงเทพมหานครทำได้สะดวก ด้วยการอาศัยแม่น้ำลำคลองเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญจึงทำให้ชุมชนเสนามีความสำคัญเป็นศูนย์กลางการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า ที่มีขอบข่ายการบริการที่กว้างไกลไปตามแม่น้ำลำคลองสายต่างๆ ประกอบกับชุมชนเสนาเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่สุดในบริเวณพื้นที่ทางด้านตะวันตกของจังหวัด สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยทำให้ชุมชนเสนา ยังคงมีความเป็นศูนย์กลางการบริการที่สำคัญมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีโรงสีข้าวขนาดใหญ่หลายโรง ซึ่งเป็นปัจจัยเสริมให้ชุมชนเสนามีความสำคัญมากยิ่งขึ้น และยังมีเส้นทางสาย

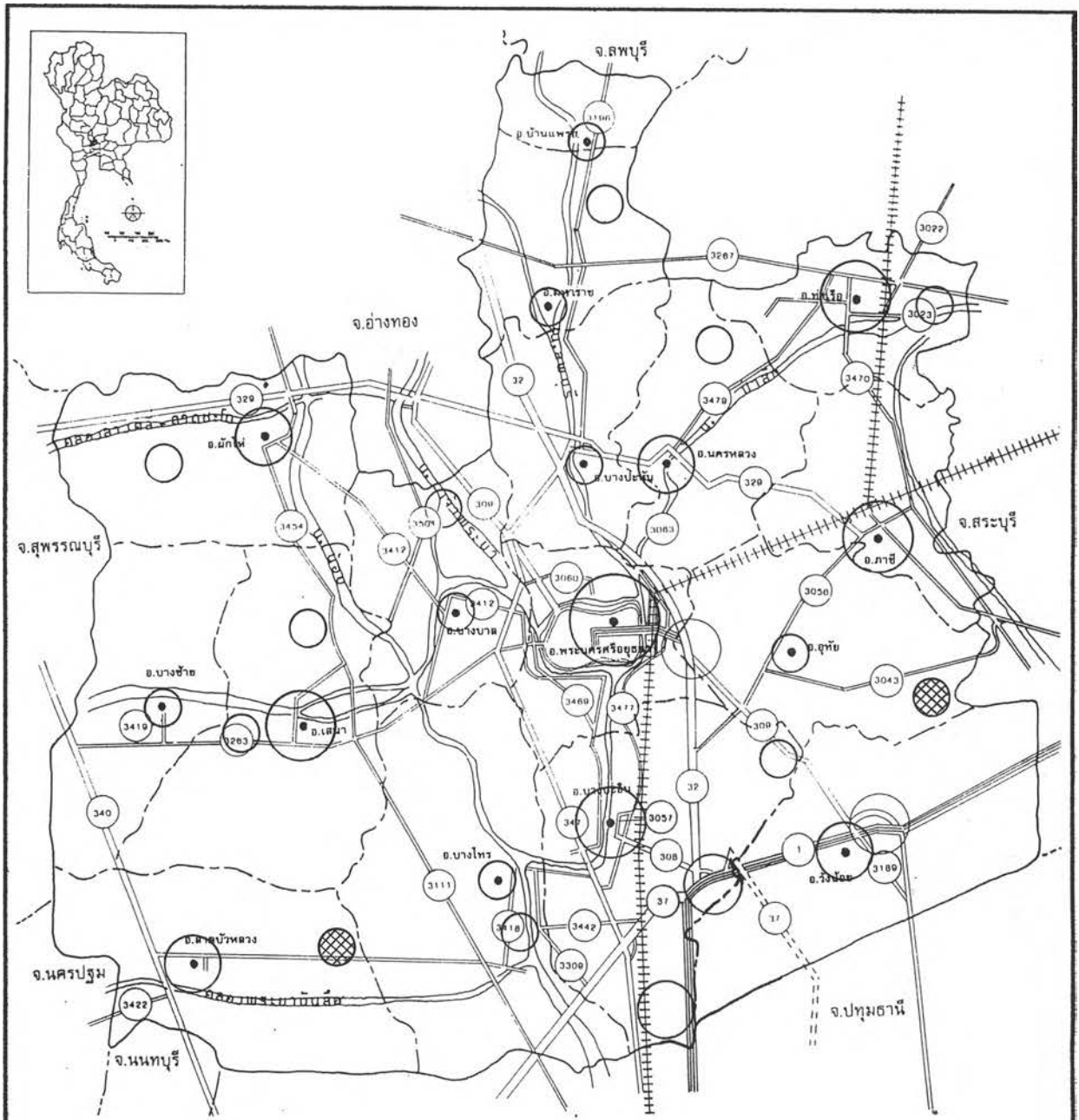
สำคัญเชื่อมต่อระหว่าง เสนา-ผักไห่, เสนา-อยุธยา, เสนา-สุพรรณบุรี, เสนา-สามโคก-ปทุมธานี-กรุงเทพมหานคร ด้วยเส้นทางดังกล่าวทำให้ชุมชนเสนาเป็นศูนย์กลางการบริการสินค้าเฉพาะอย่างให้กับประชาชนของอำเภอใกล้เคียง เช่นประชาชนของ อ.ผักไห่ อ.บางซ้าย และประชาชนบางส่วน ของ อ.บางบาล และ อ.บางไทร

ชุมชนท่าเรือ นอกจากจะเป็นชุมชนที่สำคัญทางน้ำยังเป็นชุมชนที่เป็นที่ตั้งของสถานีรถไฟ ตั้งอยู่ห่างจาก อ.พระนครศรีอยุธยา โดยทางรถไฟประมาณ 30 กม. และโดยทางรถยนต์ประมาณ 70 กม. เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม และคลังสินค้าเกษตร สินค้าเหล่านี้ส่วนมากจะขนส่งเข้ากรุงเทพมหานคร และส่งต่อไปยังต่างประเทศโดยทางเรือ ซึ่งมีค่าขนส่งถูกกว่า และได้ปริมาณมากกว่าการขนส่งโดยทางรถยนต์หรือทางรถไฟ ในสมัยกรุงศรีอยุธยา และกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นแม่น้ำป่าสักยังเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญในการติดต่อระหว่าง อ.พระนครศรีอยุธยา และ อ.ท่าเรือ ความสำคัญของการคมนาคมยังคงมีความสำคัญจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

ส่วนสุขาภิบาลบ้านเลน เป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว และเมืองอุตสาหกรรม ที่พักอาศัย และสุขาภิบาลโคกม่วงเป็นชุมชนศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้า คน ทางรถไฟ เป็นชุมชนที่จะไปสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

ชุมชนลำดับที่ 3 มี 5 ชุมชนเป็นชุมชนที่เป็นที่ตั้งอำเภอ 5 แห่ง คือสุขาภิบาลผักไห่ สุขาภิบาลลาดบัวหลวง สุขาภิบาลลำตาเสา สุขาภิบาลนครหลวง ชุมชนเหล่านี้จึงมีบทบาทเป็นศูนย์กลางการบริหารและบริการในระดับอำเภอ และมีบทบาทเฉพาะ เช่นเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม มีสถานที่ท่องเที่ยว หรือเป็นชุมทางการคมนาคม เป็นตลาดพืชผลการเกษตร และอีก 1 ชุมชนเป็นสุขาภิบาลซึ่งมีความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเท่าเทียมหรือสูงกว่าสุขาภิบาลที่เป็นที่ตั้งของอำเภอคือ สุขาภิบาลพระอินทราชา เป็นชุมชนซึ่งไม่ได้เป็นสถานที่ตั้งอำเภอ แต่ชุมชนนี้มีความเจริญเท่าเทียมกับชุมชนที่เป็นที่ตั้งอำเภอ เนื่องจากเป็นชุมชนทางแยกของเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 และ 1 ซึ่งเป็นเส้นทางสายประธานไปยังจังหวัดต่างๆ ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ในบริเวณชุมชนยังเป็นที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก

ชุมชนลำดับที่ 4 มี 18 ชุมชน ชุมชนในกลุ่มนี้จะเป็นชุมชนขนาดเล็กเป็นศูนย์กลางในการให้บริการสินค้าขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนโดยรอบ ชุมชนในกลุ่มนี้ส่วนมากจะตั้งอยู่ไม่ไกลจากชุมชนขนาดใหญ่มากนัก กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมมีน้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงควรพัฒนาชุมชนในระดับนี้ให้มีความเจริญเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนา

ที่มา : การวิเคราะห์

การวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แผนที่ 6.3ผังระบบชุมชนในอนาคต(พ.ศ.2548)

- สัญลักษณ์**
- ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 1
 - ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 2
 - ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 3
 - ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 4
 - ชุมชนเสนอแนะจัดตั้งใหม่

มาตราส่วน

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชนบทและให้ภาคเกษตรสามารถดำรงอยู่ได้ เป็นสุขาภิบาลซึ่งเป็นศูนย์กลางการบริหารในระดับอำเภอ 7 แห่ง คือ สุขาภิบาลมหาราช สุขาภิบาลมหาพรหมณ์ สุขาภิบาลอุทัย สุขาภิบาลบ้านแพรง สุขาภิบาลบางไทร สุขาภิบาลบางปะหัน และสุขาภิบาลบางซ้าย เป็นสุขาภิบาลซึ่งไม่ได้เป็นที่ตั้งอำเภออีก 11 แห่ง คือ สุขาภิบาลหัวเวียง สุขาภิบาลเจ้าเจ็ด สุขาภิบาลบ้านสร้าง สุขาภิบาลราชคราม สุขาภิบาลบางบาล สุขาภิบาลโรงช้าง สุขาภิบาลลาดชะโด สุขาภิบาลท่าหลวง และสุขาภิบาลอรัญญิก และเป็นชุมชนที่เสนอให้จัดตั้งใหม่ อีก 2 ชุมชน คือชุมชนโพสวหาญ (อ.อุทัย) และชุมชนคู่สลอด (อ.ลาดบัวหลวง)

6.8 ผังโครงข่ายการคมนาคม

โครงข่ายการคมนาคมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นโครงการที่จะทำเพื่อรองรับการพัฒนาชุมชนเมืองที่จะเกิดในอนาคตโดยเป็นโครงการที่จะสร้างถนน และสะพานแห่งใหม่ 12 โครงการ (โครงการของกรมทางหลวง 10 โครงการ และผู้ศึกษาเสนอ 2 เส้นทาง) โดยจะใช้ติดต่อกันระหว่างชุมชน และใช้ในการขนส่งสินค้าจากสถานีรถไฟ โครงการขยายผิวการจราจร 3 โครงการ (โครงการของกรมทางหลวง 2 โครงการ ผู้ศึกษาเสนอ 1 โครงการ) และโครงการโอบทางหลวงท้องถิ่น เช่น คลองชลประทานให้กับกรมทางหลวง 3 โครงการ (ผู้ศึกษาเสนอ 3 โครงการ) และโครงการปรับปรุงถนนคันคลองชลประทาน ของกรมชลประทานอีก 1 แห่ง นอกจากนี้ยังมีโครงการสร้างถนนวงแหวนด้านทิศตะวันออกของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

มาตรการ

- (1) โอบทางหลวงท้องถิ่น คันคลองชลประทาน ให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกรมทางหลวง
- (2) ปรับปรุงผิวการจราจร
- (3) โครงการก่อสร้างถนนใหม่

ที่มา : การวิเคราะห์

การวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แผนที่ 6.4 ผังโครงข่ายการคมนาคมในอนาคต(พ.ศ.2548)

สัญลักษณ์

- โครงการขยายผิวจราจร
- เสนอแนะโครงการก่อสร้างถนน
- เสนอปรับปรุงเส้นทางชลประทาน

มาตราส่วน

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.9 ข้อเสนอแนะแนวทาง และมาตรการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัด

1) การวางแผนการใช้ที่ดิน

ชุมชนทุกระดับจะต้องได้รับการวางแผนการใช้ที่ดิน เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะส่งเสริมการประสานการพัฒนาชุมชนเมือง และพื้นที่ชนบท ให้มีความสมดุลย์กัน ซึ่งผังที่มีอยู่แล้วได้แก่ ผังโครงสร้างจังหวัด ผังเมืองรวม ผังพัฒนาชุมชน ผังพัฒนาชนบท ผังอบต.

2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

มาตรการ

- โอนทางหลวงท้องถิ่น คัดคลองชลประทาน ให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกรมทางหลวง

- ปรับปรุงผิวการจราจร

- ปรับปรุงระบบการเดินรถ

- ขยายกำลังการผลิตไฟฟ้า น้ำประปา ให้ครอบคลุมพื้นที่เมือง และชนบท

- เพิ่มบริการด้านการสื่อสาร การโทรศัพท์ ในพื้นที่เมือง และขยายการบริการ

สู่พื้นที่ชนบทห่างไกล

3) การพัฒนาแหล่งน้ำ

มาตรการ

- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่เกษตรทั้งจังหวัด

- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุตสาหกรรม การอุปโภค บริโภค ของชุมชน

4) การพัฒนาเศรษฐกิจ

- การพัฒนาสาขาเกษตรกรรม

มาตรการ

* ส่งเสริมการเรียนการสอน วิชาเกษตร ในหลักสูตรการเรียน การสอน

* ส่งเสริม และให้ความรู้กับเกษตรกร เกี่ยวกับการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่

* สร้างแรงจูงใจ ให้แรงงานภาคอุตสาหกรรม กลับมาทำงานในภาคเกษตรกรรม ในช่วงวันหยุด โดยการปลูกพืชระยะสั้น การเลี้ยงสัตว์แบบปล่อย

- การพัฒนาสาขาอุตสาหกรรม

มาตรการ

- * ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมที่จะตั้งใหม่ เข้าไปตั้งในพื้นที่นิคม หรือ สวนอุตสาหกรรม โดยใช้มาตรการทางภาษี และการส่งเสริมการลงทุน
- * พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม ให้สามารถเชื่อมโยงพื้นที่อุตสาหกรรมของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับพื้นที่อุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน แรงงาน ความรู้ วัตถุดิบ
- * ควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่นอกพื้นที่นิคม หรือ สวนอุตสาหกรรม ให้มีการใช้พื้นที่อย่างเหมาะสม ไม่บุกรุกพื้นที่เกษตรกรรม โดยการลงทุนด้านไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะ
- * กำหนดมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อม การกำหนดพื้นที่สีเขียว เพื่อเป็นเขตกันชน ไม่ให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปบุกรุกพื้นที่เกษตรกรรม

- การพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรการ

- * การอนุรักษ์เกาะเมืองให้ เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดของภาค
- * ประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความรัก ความหวงแหน โบราณสถาน
- * ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับประเทศ โดยการทำสื่อโฆษณา หลากๆ รูปแบบ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- * ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

ภาพที่ 6.5 โครงการพัฒนาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา